

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/48/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814221563
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814221563.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., X. XX/XX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, proti odporcovi: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO 47 234 679, o zaplatenie 1091,68 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 611,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 20.1.2015 do zaplatenia, v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti návrh zamieta.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia spolu vo výške 34,82 eur, a to na účet zástupcu navrhovateľa JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným súdu 10.12.2014 domáhal proti odporcovi zaplatenia 1091,68 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne od 3.5.2014 do zaplatenia s odôvodnením, že dňa 8.12.2008 uzavrel so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., teda s odporcom, zmluvu o úvere, na základe ktorej mu odporca poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1659,70 eur. Predmetná zmluva o úvere však neobsahovala náležitosti požadované Zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebit. úveroch, a to konkrétne v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ teda konečnú splatnosť spotrebit. úveru, ktorá musí byť uvedená konkrétnym dátumom a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, na základe čoho sa uvedený úver považoval v zmysle § 4 ods. 3 cit. zákona za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného potom odporca nemal nárok na odplatu za poskytnutý úver, o ktorý mal byť úver navýšený. Poukázal na to, že v zmysle bodu 34 zmluvy o úvere sa za poskytnutý úver považuje iba suma 1659,70 eur. Zo splátkového kalendára je zrejmé, že navrhovateľ uhradil odporcovi v období od 19.1.2009 do 13.3.2012 sumu vo výške 1323,77 eur a následne 2.5.2004 sumu vo výške 1427,61 eur, teda spolu 2751,38 eur. Keďže na základe zmluvy o úvere mu boli poskytnuté prostriedky len vo výške 1659,70 eur, reálne zaplatil 2751,38 eur, odporca sa na úkor navrhovateľa potom bezdôvodne obohatil o sumu 1091,68 eur, keďže prijal plnenie bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 Obč. zákonníka. Uviedol, že podľa neho ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, kedy platí 10-ročná premičacia lehota v zmysle § 107 ods. 2 Obč. zákonníka. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia spolu vo výške 166,68 eur.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 15Ro 271/2014-25 z 13.1.2015, proti ktorému podal odporca v zákonnej lehote odpor v podaní z 2.2.2015. Uviedol, že nesúhlasí s tým, že v úverovej zmluve nebola

dohodnutá konečná splatnosť spotrebit. úveru v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebit. úveroch platného v čase uzavretia zmluvy. Konečná splatnosť spotrebit. úveru bola zrejmá z údajov o počte a termínoch splátok úveru, ako aj z údaju o lehote splatnosti, ktorý je uvedený ako 84 mesiacov po poskytnutí úveru v bode 44 zmluvy. Uviedol, že v predmetnej zmluve bol celkom jednoznačne uvedený spôsob určenia, dátum konečnej splatnosti úveru, pričom poukázal na to, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy sa výslovne neuvádza, že by mala byť konečná splatnosť úveru v úverovej zmluve stanovená konkrétnym dátumom. Ďalej uviedol, že výška splátky bola uvedená v zmluve vo výške 33,16 eur, pričom úroky sú na lícnej strane uvedené vo výške 16,05%, pričom iné poplatky v tomto prípade neboli dojednané. V zmysle § 1 hlavy 4 úverových zmluvných podmienok bolo dohodnuté, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu, prípadne úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný zaplatiť, ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru. Na základe toho zastáva názor, že odporca dodržal zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebit. úvere.

V písomnom podaní z 13.2.2015 zástupca navrhovateľa uviedol, že cieľom zákonnej úpravy náležitosti zmluvy pri určení konečnej splatnosti spotrebit. úveru bolo uvedenie presného dátumu splatnosti spotrebit. úveru, pričom nedodržaná bola i náležitosť výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy vedieť, aká pomerná časť z každej uvedenej splátky bude pripísaná na úhrady istiny, aká časť na úhradu na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov, čo splnené nebolo.

Zástupca navrhovateľa na pojednávaní trval na skutočnostiach uvedených v žalobe i v písomnom vyjadrení. Uviedol, že počiatok doby omeškania uplatnených úrokov z omeškania určili od dátumu poslednej úhrady navrhovateľom poštovou poukázkou z 2.5.2014.

Zástupca odporcu na pojednávaní vzniesol námietku premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá lehota je v danom prípade dvojročná. Poukázal na to, že ohľadom každej jednej splátky, ktorú navrhovateľ uhradil, plynula samostatná objektívna trojročná premlčacia lehota v zmysle § 107 Obč. zákonníka. Potvrdil, že navrhovateľ odporcovi uhradil spolu sumu 2751,38 eur.

Zástupca navrhovateľa v súvislosti so vznesenou námietkou poukázal na to, že sumu vo výške 1427,- eur navrhovateľ odporcovi zaplatil až 2.5.2014, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu v rozsahu žalovanej istiny, preto zastáva názor, že nimi uplatnený nárok nie je premlčaný.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16C 48/2015, a to pripojeným spisom tun. súdu 13C 113/2014, poštovou poukázkou z 2.5.2014, výpisom z úverového účtu, úverovou zmluvou z 28.12.2008, úverovými zmluvnými podmienkami a zistil nasledovný skutkový stav:

Z pripojeného spisu tun. súdu 13C 113/2014 súd zistil, že v uvedenom konaní sa odporca v postavení navrhovateľa domáhal proti navrhovateľovi /v tom konaní ako odporcovi/ zaplata 1159,02 eur s prísl., žalobou doručenou súdu 12.5.2014 z titulu nesplateného záväzku na základe zmluvy o úvere z 28.11.2008. Navrhovateľ / teda odporca v tom konaní/ v písomnom podaní doručenom súdu 17.9.2014 oznámil súdu, že žalovanú sumu uhradil poštovou poukázkou dňa 2.5.2014, na základe čoho odporca (v tom konaní navrhovateľ) v podaní z 25.9.2014 vzal podaný návrh späť, na základe čoho súd uznesením č.k. 13C 113/2014- 61 z 30.9.2014 konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.10.2014.

Odporca ako obchodná spoločnosť s predmetom podnikania okrem iného aj poskytovanie spotrebiteľských úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom uzavrel dňa 8.12.2008 s navrhovateľom ako fyzickou osobou zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol navrhovateľovi úver vo výške 1659,70 eur, ktorý úver sa zaviazal navrhovateľ zaplatiť v mesačných splátkach po 33,16 eur, pri počte splátok 84, pri ročnej úrokovej sadzbe 16,05%, RPMN 17,5%, priemernej hodnote RPMN 23,98% a celkových nákladoch spotrebiteľa 1125,80 eur, v lehote splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, pričom v bode 41 zmluvy pri termínoch splatnosti splátok je odkaz pod hviezdičkou, kde je uvedené, že klient je povinný splácať úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru, pričom prvá splátka je splatná práve po prvom mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Ak nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, splatnosť týchto splátok bude

stanovená na posledný deň v príslušnom kalendárnom mesiaci. Pod bodom 49 zmluvy sa dohodlo, že sa jedná o úver bez poistenia. V závere uvedenej úverovej zmluvy sa drobným a ťažko čitateľným písmom dohodlo, že neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny, strana 1 a na samostatnom liste strane 2,3.

Z výpisu z úverového účtu navrhovateľa vedeného u odporcu /z č.l. 10,11 spisu/ mal súd preukázané, že navrhovateľ z titulu uvedeného úveru zaplatil odporcovi v období od 15.1.2009 do 15.11.2011 zaplatil spolu 1191,13 eur a následne v dňoch 22.12.2011, 24.1.2012, 16.2.2012, 16.3.2012, zaplatil 4x po 33,16 eur, teda spolu 132,64 eur a celkovo za uvedené obdobie zaplatil spolu 1323,77 eur. Z fotokópie poštovej poukážky z 2.5.2014 mal súd preukázané, že v uvedený deň navrhovateľ poukázal na účet odporcu sumu 1427,61 eur a teda zaplatil odporcovi spolu 2751,38 eur.

Z hlavy 5 § 1 úverových zmluvných podmienok spoločnosti odporcu z č.l. 13 spisu, ktoré sú celé napísané neprímerane malým až nečitateľným písmom súd zistil, že sa dohodlo, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a prípadne úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť (ďalej iba splátka). Ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak, výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistení o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

Podľa § 1 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 30.11.2009, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 cit. zákona, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 1,2,3 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté

do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

(3) Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 100 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1,2,3 cit. zákona, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. 2/ Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. 3/ Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Podľa § 451 ods. 1,2 cit. zákona, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je s prihliadnutím i na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu opodstatnený iba sčasti. Podľa názoru súdu predmetná úverová zmluva vzhľadom na jej obsahové náležitosti je spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže odporca ako dodávateľ poskytol navrhovateľovi, ktorý nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a teda v postavení spotrebiteľa, finančné prostriedky, ktoré sa navrhovateľ zaviazal splácať v splátkach. Podporne platí na daný vzťah aj úprava § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že odporca poskytol navrhovateľovi dňa 8.12.2008 úver vo výške 50.000,- Sk, t.j. v prepočte 1659,70 eur, ktorý mal navrhovateľ vrátiť v mesačných splátkach po 33,16 eur, a to za podmienok dohodnutých v zmluve, uvedených vyššie. Sporným medzi účastníkmi konania bolo posúdenie splnenia zákonných náležitostí úverovej zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a následne, či navrhovateľ bol povinný odporcovi uhradiť iba istinu, resp. aj dohodnuté zmluvné úroky. Navrhovateľom zaplatenú celkovú úhradu v splátkach v období od 15.1.2009 do 28.8.2012 / kedy došlo k zosplatneniu/ spolu vo výške 1323,77 eur a poštovou poukážkou dňa 2.5.2014 vo výške 1427,61 eur nikto nenamietal. Preskúmaním uvedenej zmluvy o úvere súd zistil, že uzavretá zmluva medzi účastníkmi aj podľa názoru súdu neobsahuje údaj, a to konečnú splatnosť poskytnutého úveru, ktorú i podľa názoru súdu bolo potrebné vyjadriť presným dátumom, a to z hľadiska určitého vyjadrenia konečného splatenia úveru a taktiež neobsahuje výšku, počet a termíny splatnosti splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V tej súvislosti súd poukazuje na tú skutočnosť, že v zmysle hlavy 5 § 1 úverových podmienok odporcu, v jednotlivých splátkach je zahrnutá poskytnutá časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a prípadne úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť. Uvedené dojednanie v úverových zmluvných podmienkach potom predpokladá, že každá jednotlivá mesačná splátka, ktorá bola v danom prípade dohodnutá vo výške 33,16 eur, zahŕňa splátku úveru, dohodnutého úroku, poplatku za vedenie účtu, prípadne i poistenie. Zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že v danom prípade uvedený úver bol dohodnutý bez poistenia, bez poplatku za vedenie účtu, z čoho sa výkladom vyvodí, že splátka úveru v sebe zahŕňa len splátku poskytnutého úveru a úroku. Avšak zo znenia úverovej zmluvy, ktorá je podpísaná navrhovateľom, nie je zrejmé, aká časť z jednotlivých dohodnutých splátok ide na splatenie istiny a aká časť splátky ide na splatenie úroku. Uvedená skutočnosť sa síce dá zistiť z výkladu § 1 hlavy 5 úverových zmluvných podmienok odporcu, avšak v tej súvislosti súd udáva, že uvedené úverové zmluvné podmienky navrhovateľ výslovne

nepodpísal a z hľadiska použitia malého a takmer až nečitateľného písma a pri rozsiahlej obsahlosti uvedených úverových zmluvných podmienok, je táto skutočnosť v konečnom dôsledku ťažko zistiteľná pre priemerného spotrebiteľa, preto súd na základe uvedeného vyhodnotil, že uvedená úverová zmluva neobsahuje náležitosti kogentne stanovené v § 4 ods. 1 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konečnú splatnosť spotrebit. úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, na základe čoho sa potom predmetný úver v zmysle § 4 ods. 3 veta druhá cit. zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. S prihliadnutím na uvedené keďže navrhovateľ bol potom odporcovi vrátiť len čerpaný úver vo výške 1659,70 eur, ktorý mu bol vyplatený 12.12.2008 ako vyplýva z výpisu na č.l. 10 spisu, pričom z titulu poskytnutého úveru zaplatil odporcovi spolu sumu 2751,38 eur je zrejmé, že navrhovateľ má v rozsahu o zaplatenie 1091,68 eur nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré na strane odporcu vzniklo z titulu plnenia navrhovateľa bez právneho dôvodu v zmysle § 451 Obč. zákonníka.

Avšak vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci odporca ako veriteľ vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd sa zaoberal posúdením, či je tento nárok premlčaný resp. nie. V tej súvislosti súd udáva, že z výpovede navrhovateľa v tomto konaní vyplýva, že o tom, že sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatku sa dozvedel počas pôvodného súdneho konania 13C 113/2014, kedy sa navrhovateľ skontaktoval so zástupcom vedľ. účastníka, čo bolo až v roku 2014 niekedy po úhrade sumy vo výške 1427,61 eur z jeho strany, ku ktorej došlo dňa 2.5.2014. Z uvedeného potom vyplýva, že dvojročná subjektívna premlčacia lehota na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia začala v zmysle § 107 ods. 1 plynúť až približne od leta 2014, pričom žaloba bola podaná na súd 10.12.2014. Avšak v zmysle § 107 ods. 2 Obč. zákonníka platí trojročná objektívna lehota na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, v prípade ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, jedná sa o 10 ročnú premlčaciu lehotu. Podľa názoru súdu zo strany odporcu v danom prípade nejde o úmyselné bezdôvodné obohatenie, keďže i počas tohto súdneho konania trvá a prezentuje názor, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 4 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebit. úveroch, na základe čoho nemožno vyvodiť, že by z jeho strany došlo k úmyselnému neuvedeniu náležitostí zmluvy, na základe čoho by u neho prijatím plnenia z takejto zmluvy vzniklo bezdôvodné obohatenie, a preto podľa názoru súdu v danom prípade platí trojročná objektívna premlčacia lehota na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Žaloba v predmetnej veci bola doručená tun. súdu 10.12.2014, preto nároky navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré si mohol uplatniť pred lehotou 10.12.2011, sú podľa názoru premlčané.

Z výpisu z úverového účtu navrhovateľa u odporcu /č.l. 10,11 spisu/ vyplýva, že v období do 10.12.2011 navrhovateľ zaplatil odporcovi spolu v splátkach 1191,13 eur , t.j. 35 splátok po 33,16 eur plus jednu splátku 30,53 eur, pričom každá jednotlivá splátka obsahovala i časť splateného úroku. Keďže výška úveru predstavovala 1659,70 eur a mal byť splatený v 84 mesačných splátkach, každá jedna splátka úveru v sebe zahŕňala splátku úveru vo výške 19,76 eur (1659,70 eur : 84 mesiacov) a keďže dohodnutá splátka bola vo výške 33,16 eur, suma vo výške 13,40 eur (33,16 eur mínus 19,76 eur) predstavovala príslušnú časť splátky úroku v jednotlivom mesiaci. Keďže v období od 15.1.2009 do 10.12.2011 navrhovateľ zaplatil spolu 35 splátok úrokov v zmysle vyššie uvedeného po 13,40 eur a jeden krát v sume 10,77 eur / 30,53 eur mínus 19,76 eur/, čo predstavuje spolu 479,77 eur, súd konštatuje, že navrhovateľom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 479,77 eur je premlčaný, preto súd v tejto časti podaný návrh zamietol a vo zvyšnej časti, a to o zaplatenie 611,91 eur podanému návrhu v zmysle vyššie uvedeného ako dôvodnému vyhovel.

Z výpovede navrhovateľa v tomto konaní nesporne vyplýva, že pred podaním žaloby na súd odporcu nevyzýval na vydanie bezdôvodného obohatenia, preto sa podľa názoru súdu odporca dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia dňom nasledujúcim po tom, čo mu bola doručená žaloba v predmetnej veci, ktorá mu bola doručená 19.1.2015, preto súd priznal navrhovateľovi nárok na úroky z omeškania až počnúc 20.1.2015, a to v zmysle § 517 ods. 1,2 Obč. zákonníka, pričom výška úrokov z omeškania bola stanovená v zmysle § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, keďže navrhovateľ žiadal priznať úroky z omeškania vo vyššej výške, z vyššej sumy a od 3.5.2014, súd v prevyšujúcej časti podaný návrh ako neopodstatnený zamietol.

O trovách konania účastníkov v predmetnej veci rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v platnom znení. V tej súvislosti je potrebné uviesť, že navrhovateľ sa domáhal proti odporcovi zaplatenia 1091,68 eur, súd mu vyhovel v časti o zaplatenie 611,91 eur, na základe čoho úspech navrhovateľa predstavuje po zaokrúhlení 56 % , neúspech navrhovateľa 44 % a čistý úspech navrhovateľa potom predstavuje 12

% Zástupca navrhovateľa žiadal priznať odmenu za tri úkony právnej pomoci á 61,41 eur plus 2 x rež. paušál á 8,04 eur plus 1x rež. paušál 8,39 eur plus náhradu cestovného 33,13 eur, náhradu za stratu času 55,92 eur plus 20% DPH 59,55 eur, čo predstavuje spolu 357,30 eur. V tej súvislosti súd udáva, že za neopodstatnené uplatnené trovy konania súd považoval uplatnenú náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní 19.3.2015 z dôvodu, že pojednávania sa nezúčastnil samotný zástupca navrhovateľa JUDr. Cifra, teda advokát, ale iba jeho advokátsky koncipient Mgr. Barták. Právo na náhradu za stratu času advokátovi je upravené aj v ust. § 24 ods. 2 zák.č . 586/2003 Z.z. o advokácií, toto ustanovenie však neplatí primerane pre advokátskeho koncipienta (§ 63 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z.z.). Advokátsky koncipient je v zmysle § 64 citovaného zákona v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa upravuje pracovnoprávnymi predpismi. Náhradu za stratu času možno preto priznať iba v takom prípade, ak úkony právnej služby vykoná advokát v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. Nakoľko pojednávania na súde prvého stupňa sa zúčastnil advokátsky koncipient, ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu s advokátom zastupujúcim navrhovateľa, náhrada za stratu času za pojednávanie, mu podľa názoru súdu nepatrí. Uvedené konštatoval vo svojom rozhodnutí i Krajský súd v Trenčíne č.k. 4 Co 312/2013-173 z 22.1.2015, na základe čoho opodstatnené uplatnené trovy konania predstavujú potom iba trovy uvedené vyššie bez náhrady za stratu času teda suma spolu 241,83 eur plus 20 % DPH t.j. 48,37 eur a teda suma spolu 290,20 eur. Avšak keďže navrhovateľ mal v konaní čistý úspech len v rozsahu 12 %, súd mu priznal náhradu trov len v rozsahu 12 % z opodstatnene uplatnených trov konania vo výške 290,20 eur, čo predstavuje 34,82 eur, ktoré trovy mu je povinný nahradiť odporca, keďže bol v konaní v prevažnej časti neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.